

Posudek vedoucího bakalářské práce

Eva Slunečková

Struktury v malbě Pavla Hayeka. Širší předpoklady strukturalistického východiska

Filozofická fakulta JU, Ústav dějin umění

Bakalářská práce Evy Slunečkové je koncipována jako monografická studie malířského díla brněnského tvůrce Pavla Hayeka a podle slov autorky by měla přispět k většímu zájmu o tohoto, podle ní, opomíjeného autora. Text práce má jasnou strukturu, přičemž jeho těžiště tkví v důkladné analýze originálních monochromních maleb ponejvíce přírodních struktur. Úvodem je nutné vyzdvihnout skutečnost, že ačkoliv jedním z autorčiných pramenů byl rovněž rozhovor s autorem, zachovala si patřičný a nutný kritický odstup a dokázala velmi zrale a věcně zasadit jeho dílo do kontextu staršího i poválečného světového umění. Dnes bohužel nebývá zvykem, aby teoretici a kritici současného umění chtěli a dokázali zasadit tvorbu jimi pojednávaného současného umělce do patřičných ryze uměleckohistorických souvislostí. Jsem přesvědčen o tom, že právě Slunečkové se to více než dobře podařilo. Chtěl bych dále dodat, že studentka prokázala již během častých konzultací nejen skutečný zájem o danou problematiku, ale rovněž pozoruhodnou schopnost nacházení velmi podnětných souvislostí díla brněnského malíře s tvorbou významných českých i světových představitelů moderního a současného umění.

Důležitým aspektem předkládané práce je hloubka, s níž je autorka schopna věrohodně analyzovat malířská díla, která na první pohled působí spíše efektně a dekorativně. Hloubka autorčiny analýzy jde jednak směrem k filozofické podstatě struktury a jednak směrem k principiálnímu uchopení struktury v umění nejrůznějších regionů a epoch. Toto rozpětí přitom nikdy nesklouzává k povrchnosti a paušalizování, naopak, autorka vždy přesně odhadne míru, v níž se má dílčím tématem zabývat. Uvedená rozumná míra hledání souvislostí určitého motivu či principu je Slunečkovou uplatňována rovněž v případě vazeb Hayekova díla na práce především českých, ale také zahraničních tvůrců převážně 60. let 20. století. Autorka tak na jednom konkrétním příkladě „lokálního“, ale přesto velmi kvalitního malíře názorně, a přitom přesvědčivě a věrohodně dokládá, do jaké míry a jakým způsobem je provázána „znovuzrozená“ malba 90. let 20. století a následujícího období s podnětným odkazem „zlatých“ let šedesátých.

Nakonec bych chtěl v souvislosti s prve řečeným vyzdvihnout chvályhodný fakt, že Slunečková – oproti obecně rozšířeným nešvarům – nikdy nesklouzává k žargonu a do sebe zacyklených argumentací, s nimiž se lze hojně v rámci literatury k současnému umění setkat. Je dále potěšující, že autorka podnikla již první krůčky směrem k publikaci svých textů o současném umění a lze jí jen přát, aby se jí v tomto ohledu i nadále dařilo. Podoba předkládané práce tomu bezpochyby jen nasvědčuje!

Z posudku je zcela zřejmé, že bakalářskou práci Evy Slunečkové navrhuji klasifikovat rozhodně známkou **výborně** a přirozeně ji **doporučuji** k obhajobě.

Dne 18. června 2012

Mgr. Hynek Látal, Ph.D.